

תפ"ח 69274/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 69274-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט עמי קובו - אב"ד
	כבוד השופט מיכאל קרשן
	כבוד השופטת מירב גרינברג
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
	ע"י ב"כ עוה"ד עינת לב ארי
נגד	
הנאשם	פלוני
	ע"י ב"כ עוה"ד שירן ברגמן

נוסח זה של גזר הדין מותר לפרסום

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע העבירות הבאות: **מעשה סדום במתלוננת בת משפחה שטרם מלאו לה 14 שנים (ריבוי עבירות)**, לפי סעיף 351(א) ביחד עם סעיפים 347(ב) ו-345(א)(1) ו-(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**); **מעשה מגונה במתלוננת בת משפחה (ריבוי עבירות)**, לפי סעיף 351(ג)(2) ביחד עם הסעיפים 348(ב) ו-345(ב)(1) ו-(3) לחוק.

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום וכפי שעולה מהכרעת הדין, הנאשם, יליד 1969, ביצע בביתה של בת זוגו מנישואיה הקודמים (להלן: **המתלוננת**), ילידת 2002, עבירות מין רבות, במועדים שונים ורבים, חלקן חרף התנגדותה, וחלקן ללא התנגדות מצדה לאחר שהבטיח לה מתנות בתמורה לשיתוף פעולה. העבירות בוצעו החל משנת 2010 בעת שהמתלוננת היתה בת 8 ועד לשנת 2015 כאשר טרם מלאו למתלוננת 14 (להלן: **התקופה הרלוונטית**). מתוך תקופה זו אשר נמשכה על פני כחמש שנים, במשך שנה וחצי (חודש טרם מלאו לה 12 ועד שמלאו לה 13 ומספר חודשים), חלה הפסקה במעשי הנאשם בשל מצבה הבריאותי של המתלוננת.

הנאשם התגורר ביחד עם בת זוגו, ועם המתלוננת ושני ילדיהם המשותפים של הנאשם ובת הזוג. במהלך התקופה הרלוונטית במספר רב של הזדמנויות, בזמן שאם המתלוננת עבדה במשמרות לילה, נכנס הנאשם לחדר השינה של המתלוננת, העיר אותה משנתה, דרש ממנה להתלוות אליו לחדר השינה שלו, והיא עשתה כן. בחלק מהמקרים התנגדה המתלוננת ובתגובה היה הנאשם מפציר בה להתלוות אליו ומציע לה מתנות עד שהתלוותה אליו. לאחר שנכנסה לחדרו, ביצע בה עבירות מין רבות.

בחלק מהמקרים, התפשט הנאשם, התיישב על המיטה, הפשיט את המתלוננת, השכיבה לצדו על המיטה, דחף את ראשה כלפי מטה והחדיר את איבר מינו החשוף לתוך פיה ואמר לה: "תעשי את זה, תנסי את יכולה, את תראי שאת יכולה". המתלוננת ניסתה להתנגד, הזיזה את ראשה ואמרה שזה מגעיל אותה. הנאשם התעלם מהתנגדותה ואמר לה: "אל תגידי לאימא כי היא עלולה להתאבד". הנאשם המשיך והחדיר את איבר מינו אל פיה תוך שדרש ממנה למצוץ את איבר מינו ואיים עליה שאם לא תעשה כן, הוא לא יקנה את המתנות שהבטיח לה. בשל כך, המתלוננת מצצה את איבר מינו של הנאשם עד שהתעייפה ועזבה את החדר.

באחד המקרים, התפשט הנאשם, הפשיט את המתלוננת ואמר לה: "בואי אני אלמד אותך איך יורדים לגברים", החדיר את איבר מינו לתוך פיה, ודרש ממנה למצוץ את איבר מינו החשוף. המתלוננת עשתה כדבריו ומצצה את איבר מינו בתמורה למתנות שהציע לה.

במקרה אחר, התפשט הנאשם, הפשיט את המתלוננת, העביר את ידו במורד גבה החשוף, אסף את שיער ראשה ודרש ממנה למצוץ את איבר מינו. המתלוננת עשתה כדבריו בתמורה למתנות שהציע לה, ומצצה את איבר מינו עד שהתעייפה ועזבה את החדר.

במספר הזדמנויות התפשט הנאשם, הפשיט את המתלוננת, השכיב אותה על המיטה וליקק את איבר מינה החשוף, תוך שהוא מניח את ידיו על החזה החשוף שלה. בחלק ממקרים אלה, שפשף הנאשם את איבר מינה באמצעות אצבעותיו.

עוד מתאר כתב האישום מקרה שבמהלכו התפשט הנאשם, הפשיט את המתלוננת ודרש ממנה לשפשף את איבר מינו. המתלוננת סירבה לעשות כן, אך עשתה זאת לאחר שאיים עליה שאם לא תעשה כן, לא יקנה לה את הטלפון הנייד שביקשה. המתלוננת שפשפה את איבר מינו של הנאשם באמצעות ידיה עד אשר התעייפה ועזבה את החדר.

באחד המקרים, התפשט הנאשם, נשכב על גבו על המיטה, הפשיט את המתלוננת, השכיבה לצדו, הפעיל סרט פורנו בטלוויזיה בו רואים גבר מחדיר את איבר מינו לאיבר מינה של אישה ואמר למתלוננת: "יום אחד את תעשי ככה" והחל לשפשף את איבר מינו. בהמשך שפשף הנאשם באמצעות אצבעותיו וליקק את איבר מינה החשוף של המתלוננת.

באחד המקרים בשנת 2015, בבית במושב באזור השפלה, התפשט הנאשם, הפשיט את המתלוננת, השכיב אותה על המיטה ואמר לה: "היום נעשה משהו חדש אני אחדיר לך את איבר המין שלי" והחל לשפשף את איבר מינו החשוף באיבר מינה החשוף של המתלוננת. המתלוננת התנגדה, דחפה את הנאשם ואמרה: "אני לא רוצה שנעשה את זה, אני רוצה לספר לאימא". בתגובה הפסיק הנאשם את מעשיו ואמר למתלוננת שאסור לה לספר לאימה מפני שזו עלולה לשלוח יד בנפשה.

3. בנוסף לאירועים הללו, נקבע שביצע עבירות מין נוספות כמפורט להלן:

הנסיעה לצפון - במהלך התקופה הרלוונטית הנאשם, המתלוננת ושני אחי המתלוננת, נסעו ברכבו של הנאשם לבית מלון בצפון. המתלוננת ישבה בנסיעה במושב הקדמי שליד הנאשם, ואחי המתלוננת ישבו במושב האחורי. במהלך הנסיעה הניח הנאשם את ידו מעל מכנסיה של המתלוננת ושפשף את איבר מינה באמצעות אצבעותיו. בהגיעם לבית המלון נכנסה המתלוננת לחדר כדי להחליף את בגדיה. אז ניגש אליה הנאשם, תפס את ידה ואמר לה: "בואי נתקלח" אך המתלוננת התנגדה וצעקה: "אני רוצה להיות עם שאר הילדים" ועזבה את החדר.

הנסיעה לאילת - במהלך התקופה הרלוונטית נסעו בני המשפחה לחופשה בבית מלון באילת. במהלך החופשה ישבו בברכה בבית המלון המתלוננת, אימה ואחיה ואילו הנאשם שהה לבדו בחדר במלון. בשלב מסוים, לבקשת אימה, נכנסה המתלוננת לחדר כדי להביא חפצים שונים לבני המשפחה. הנאשם הבחין במתלוננת ואיים עליה שלא יאפשר לה

לצאת מהחדר אם לא תמצוץ את איבר מינו. עקב האיום, מצצה המתלוננת את איבר מינו החשוף של הנאשם וזאת כדי שיאפשר לה לצאת מהחדר.

בשנת 2010 בשלוש הזדמנויות שונות, בבית בעיר בת ים, בעת שאם המתלוננת עבדה במשמרת לילה, התעוררה המתלוננת משנתה ויצאה מחדרה כדי לשתות משקה מתוק. הנאשם שמר את פחיות המשקה בחדרו והמתלוננת נכנסה לחדרו של הנאשם כדי לקחת פחית שתיה. הנאשם הבחין בה ואמר: "אם את רוצה לשתות, את צריכה לרדת לי". עקב דבריו, מצצה המתלוננת את איבר מינו החשוף של הנאשם ולאחר מכן מסר הנאשם למתלוננת את פחית השתייה.

בשתי הזדמנויות שונות, דרש הנאשם מהמתלוננת להתלוות אליו לחדר השינה, הניח את ידו על איבר מינה מעל לבגדיה, המתלוננת התנגדה, דחפה את הנאשם ויצאה מחדר השינה.

תסקיר נפגעת העבירה

4. [הושמט].

ראיות הגנה לעונש

5. עדות אחיו של הנאשם - [הושמט].

6. עדות אחות הנאשם - [הושמט].

7. עדות אחות הנאשם - [הושמט].

8. מסמכים רפואיים מתיקו הרפואי של הנאשם בשב"ס מהעת האחרונה מעלים כי הנאשם חולה קרדיאלי מורכב, מטופל תרופתית, סובל מחרדות, ונוטל תרופות נוגדות חרדה. בימים האחרונים הוא נמצא במר"ש לטיפול והשגחה; הנאשם זקוק למעקב רפואי תכוף וכי יש לשקול העברה למסגרת מתאימה יותר.

טיעוני הצדדים

9. ב"כ המאשימה, עו"ד עינת לב ארי, טענה כי הנאשם ביצע עבירות מין חמורות בביתו החורגת מאז היתה בת 8 ועד לגיל 14, עם הפוגה מפאת מחלתה למשך שנה וחצי. הוא נישא לאימה של המתלוננת כאשר היתה תינוקת וגידל אותה כבתו בהיותו הדמות ההורית הנוכחת בבית בעוד שאימה עבדה שעות ארוכות במהלך נעדרה מהבית. בנסיבות אלה ניצל הנאשם את המתלוננת וריסק את נפשה. מדובר במאות מקרים של פגיעות מיניות במתלוננת, ללא חשש מפני קמצאות ילדיו בבית או מאחיה הבוגרים של המתלוננת, כאשר הוא איים עליה שאם אימה תדע על המתרחש, היא תשלח יד בנפשה. ההפוגה במעשיו נבעה מהתפרצות מחלה אוטואימונית בגופה של המתלוננת. המחלה ריתקה אותה למיטה והיא סבלה ממחשבים קשים וקושי בתפקוד. כאשר היא שבה לאיתנה, חזר הנאשם לפגוע בה והחזיר אותה למעמד של שפחת המין שלו. הנאשם כפר וניהל הוכחות עד תום ובכך העמיק עוד יותר את השבר שגרם למשפחתו. המתלוננת העידה על הקושי לשתף בפגיעות שחוותה עד ששיתפה את בן זוגה, ומאז מתמודדת עם פגיעה רגשית ותפקודית קשה.

הערכים המוגנים שנפגעו בעבירה הם זכותם של ילדים לשלמות הגוף, הנפש ולכבוד. עבירות אלה פוגעות באופן קשה וחמור בקורבנות העבירות והורסת את בריאותם הנפשית. לא בכדי קבע המחוקק עונש מינימום בעבירה זו.

הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה כוללות את הניצול והפגיעה במתלוננת, הימשכות המעשים, חומרתם, פער

המעמדות והגיל, הנזק האדיר שנגרם לה, והיעדר שיקום נוכח אי לקיחת אחריות או חרטה. יש לתת משקל לצורך בהרתעת היחיד והרתעת הרבים.

המאשימה עתרה למתחם עונש החל מ-17 ועד ל-23 שנות מאסר בפועל, ולמקם את עונשו בחציו העליון של המתחם - 20 שנות מאסר בפועל, לצד פיצוי בסכום המרבי בחוק, נוכח הצורך המובהק שעלה מתסקיר נפגעת העבירה לטיפול.

10. ב"כ הנאשם, עו"ד שירן ברגמן, טען כי מבלי להקל ראש במעשים בהם הורשע הנאשם, עתירת המאשימה מופרזת ובלתי מידתית ביחס לנסיבות המעשה ונסיבות העושה. בהכרעת הדין נקבע כי תקופת הפגיעות עומדת על 3.5 שנים, ולא 5 שנים כפי שיוחס לו בכתב האישום. מעשי הסדום בהם הורשע הנאשם אינם ברף החמור ביותר. לא נטען שהתלוותה אלימות למעשים המיניים, וגם האיומים כפי שתואר בהכרעת הדין לא היו איומים למעשי אלימות. אין לקבל את עמדת המאשימה שמדובר במאות מקרים שכן לא צוין מספרם בכתב האישום או בהכרעת הדין. הפסיקה אליה הפנתה המאשימה חמורה באופן משמעותי ממעשי הנאשם בעבירות בהן הורשע.

ההגנה עתרה למתחם עונש הולם החל מ-6 ועד ל-12 שנות מאסר ולמקם את עונשו בתחתית המתחם, למרות שלא הודה ולא לקח אחריות לביצוע העבירות. זאת בשל זכותו של אדם לטעון לחפותו. הנאשם גדל ברקע משפחתי מורכב, חווה ילדות שאינה פשוטה, ואיבד את בתו ממחלה קשה. מגיל צעיר הוא סובל מבעיות לבביות קשות. אין לחובתו רישום פלילי קודם. הוא עצור לראשונה בחייו מחודש יוני 20' בתנאים קשים. ביחס לתסקיר נפגעת העבירה יש לתת את הדעת לכך שעל אף שקצינת המבחן ראתה קשר בין המחלה ממנה סבלה המתלוננת לבין מעשי הנאשם, הרי שאין לכך שום אסמכתה.

11. הנאשם בדבריו לעניין העונש ביקש להתחשב במצבו הכלכלי, אין לו כסף או חסכונות.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש הולם

12. כתב האישום מתאר ריבוי מעשים אשר בוצעו לאורך זמן כלפי אותה נפגעת עבירה. בהתאם למבחני הפסיקה, כפי שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), יש לראות במעשים כסדרה אחת של מעשי עבירה שקיים ביניהם קשר ענייני הדוק. מדובר בעבירות שבוצעו בפרשייה אחת, תחומה בזמן. מדובר במעשים דומים במהותם ובנסיבותיהם כלפי אותה נפגעת עבירה והפגיעה באינטרס החברתי ובערכים המוגנים היא זהה. מכאן שיש לראות במעשי הנאשם כמסכת עבריינית המקימה אירוע אחד אשר בגינו יש לקבוע **מתחם עונש הולם אחד**.

מעשיו הקשים של הנאשם כלפי המתלוננת, פגעו בשורה של ערכים מוגנים ובראשם, שמירה על כבודה, נפשה וגופה של הקטינה, זכותה לאוטונומיה על גופה, תחושת ביטחונה האישי והאמון הטבוע בתא במשפחתי (ע"פ 8805/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 26 (2.4.2017)). חומרה יתרה מאפיינת עבירות מין המבוצעות בקטינה על ידי הורה חורג, בתוך ביתה ובסביבה שבה היא אמורה לחוש בטוחה ומוגנת, תוך ניצול לרעה של הקרבה והאמון ופערי הכוחות האינהרנטיים בין הפוגע לבין נפגעת העבירה. על העונש לשקף את סלידת החברה ממעשים אלה, ולהעמיד במרכז את הפגיעה בנפגעת העבירה, אשר לעתים לאחר מסע של התלבטויות אזהרה אומץ לחשוף את המעשים שבוצעו בה. על העונש להלום את חומרת המעשים, ולהשיב כגמולו למי שחמס את ילדותה של המתלוננת (ע"פ 10673/04 פלוני נ' מדינת ישראל (1.6.2008)). ילדים גדלים מתוך תלות ואמון בהוריהם ובקרובי משפחתם הבגירים, שבהם הם רואים משענת ומקור לביטחון, ומכאן שפגיעה מינית בקטינה על-ידי בן משפחה בוגר, גורמת לשבר גדול בעולמה הפנימי של הקטינה, תוך הפרת אמון קשה. גילם הצעיר ותמימותם של ילדות וילדים הופכים אותם לפגיעים במיוחד.

בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על הצורך בענישה מחמירה בעבירות מין במשפחה שהן מהבזויות שבספר החוקים. על הענישה לשקף את הפסול המוסרי שטמון בהן ואת ההוקעה והסלידה החברתית ממעשים אלה, ולהעניק ביטוי הולם לפגיעה החמורה בקטניות: "עבירות מין בכלל, ואלה שמתבצעות בחוג המשפחה בפרט, פוגעות לא רק בגוף אלא גם בנפש - ברסקן את האמון הבסיסי במקום שאמור להיות יותר מכל מוגן ובטוח... נקודת המוצא לדין היא אפוא שמדובר בעבירות שהן מהחמורות שבחמורות" (דברי כב' השופט ד' ברק-ארז בע"פ 3615/18 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 71 (26.3.2020); וכן ראו ע"פ 5167/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 31 (26.1.2023); ע"פ 1859/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (8.6.2022); ע"פ 4099/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (6.12.2022)).

לפיכך, במקרים אלה יש לבכר את שיקולי ההלימה והגמול, על פני נסיבותיו האישיות של הפוגע. "ענישה זו אמורה לבטא סלידה עמוקה והוקעה חברתית, לזעוק את זעקת הקורבנות, לייצר תיקון מוסרי - ובעיקר לבודד ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים, בפרט אלה הפוגעים בקטנים בתוך המשפחה" (כב' השופט י' אלרון בע"פ 5617/19 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 26, (26.8.2021); וראו גם ע"פ 8178/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.1.2022); ע"פ 8687/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.2021)).

בית המשפט העליון שב והדגיש את "החומרה היתרה הגלומה בעבירות מין בכלל, ועבירות מין המבוצעות בקטנים בפרט, אשר מובילות לפגיעות קשות ונזק נפשי משמעותי, העלול להמשיך וללוותם למשך כל חייהם. כך ביתר שאת שעה שהעבירות מבוצעות על ידי בן משפחה המנצל את מעמדו והאמון הנתון לו, מהקטין ומהמשפחה כאחד, כדי לבצע את זממו... משכך, לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה כלפי המורשעים בביצוע עבירות מין בתוך המשפחה, ענישה אשר תשקף את ההוקעה החברתית והפסול המוסרי בעבירות אלו, ותסייע בהרתעת עברייני מין פוטנציאליים מביצוע" (כב' השופט י' אלרון בע"פ 1831/21 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 15 (30.1.2022) וראו גם דברי כב' השופט (כתוארו אז) ע' פוגלמן בע"פ 5006/21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.1.2022)).

13. חומרת העבירה נלמדת גם מהעונש המרבי הקבוע לצידה העומד על 20 שנות מאסר, וכן מהעונש המזערי הקבוע בסעיף 355 לחוק המורה שהעונש בעבירות מין אלה ש"לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו". לעונש המזערי שקבע המחוקק ראוי שתהיה השפעה גם על מתחם העונש ההולם, ובפרט הדברים אמורים במקרה הנוכחי שבו הורשע הנאשם בריבוי עבירות, ולא בעבירה יחידה. לפיכך, ראוי כי הרף התחתון של המתחם יהיה גבוה באופן ניכר מהעונש המזערי הקבוע לעבירה יחידה, העומד על 5 שנות מאסר (ראו ע"פ 5006/21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.1.2022); ע"פ 8687/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.2021); ע"פ 1288/17 **מדינת ישראל נ' שנהר** (3.10.2017); 5617/19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.8.2021)).

14. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי היא ברף גבוה. בהקשר זה נתנו דעתנו לריבוי הפגיעות ומשכן, פערי הגילאים והכוחות והנזק הרב והמתמשך שנגרם למתלוננת. מנגד התחשבנו בכך שהנאשם לא נקט באלימות פיזית כלפי המתלוננת או באיומים בפגיעה פיזית בה, בעת ביצוע המעשים.

15. רף חומרת עבירות המין במשפחה הוא רחב ותלוי בין היתר בסוג העבירה, תדירותה, נסיבותיה, גיל הקורבן וטיב הקרבה בין הפוגע לנפגע. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתנו דעתנו לכך שהנאשם הוא אביה החורג של המתלוננת - בן זוגה של אם המתלוננת ואשר גידל את המתלוננת מאז היותה תינוקת. מדובר בריבוי פגיעות על פני תקופה ממושכת. הנאשם שב ופגע במתלוננת, על פני תקופה של חמש שנים, ובמספר רב של הזדמנויות. המעשים החלו מאז היות המתלוננת ילדה רכה בת 8, הופסקו למשך כשנה וחצי אך בשל מחלה אוטואימונית של המתלוננת, ולאחר שהבריאה, חזר הנאשם לסורו והמשיך לפגוע בה עד שאזרה אומץ, כשהיא בת כ-14, והצליחה

להביא להפסקת מעשיו. באשר לתדירות המעשים, המתלוננת מסרה בעדותה, אותה קיבלנו במלואה, שהמעשים חזרו על עצמם כל הזמן, מספר פעמים בשבוע, בתקופות שאימה עבדה משמרות רבות בשבוע (הכרעת הדין, פסקה 9).

מעשיו של הנאשם אופיינו בתחכום, תוך שניצל לשם ביצוע זממו את היעדרותה מהבית של בת זוגו - אימה של המתלוננת. הנאשם נהג להתנות היענות לבקשות המתלוננת למשקה קל או למתנות שונות, בכך שתשתף פעולה עם פגיעותיו המיניות בה. למעשים קדם תכנון מוקדם, כפי שעולה מכך שהעבירות בוצעו במועדים בהם אמה של המתלוננת נעדרה מהבית לשם עבודתה, מהכנסת בקבוקי השתייה לחדר השינה, מצב שיאפשר לנאשם לנצל את תמימותה של המתלוננת ולהתנות את הסכמתו למתן השתייה בשיתוף פעולה מצדה, כך גם במתנות שונות שהציע לה. במקביל, יצר הנאשם פחד אצל המתלוננת פן אימה תפגע בעצמה אם תדע על מעשיו, וזאת כדרך למנוע את חשיפת המעשים ובכדי לאפשר את המשכם. הנאשם ניצל את תמימותה של המתלוננת, נהג פעם אחר פעם להחדיר את איבר מינו לתוך פיה, ודרש ממנה למצוץ את איבר מינו, במספר הזדמנויות ליקק את איבר מינה, ושפשף את איבר מינה באמצעות אצבעותיו. בסופו של דברים המעשים פסקו רק כאשר הנאשם אמר למתלוננת שהוא יחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ואז המתלוננת התנגדה ומנעה את המשך ביצוע המעשים.

לנזק שנגרם לנפגעת העבירה ולצללות שנותרו בנפשה יש לתת משקל משמעותי בעת גזירת העונש (ע"פ 7880/19 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2022)). "את היקפו של זה לא יידע איש לאמוד, אך זאת נדע כולנו - כי מעשים אלה צורבים כברזל מלובן נפשו של ילד ומוותירים צלקות שלעולם לא תימחינה" (דברי כב' השופטת ארבל בע"פ 10673/04 פלוני נ' מדינת ישראל (01.06.2008)). במקרה הנוכחי, הנזק הנפשי והרגשי שנגרם למתלוננת מביצוע העבירות משמעותי ורב. מתמצית התסקיר עולה כי המתלוננת אובחנה עם הפרעה פוסט טראומטית מורכבת הכוללת בין היתר חרדות, עוררות יתר והימנעות הפוגעים בתפקודה באופן ניכר. בנוסף לכך נמנעה ממנה האפשרות לפתח מיניות בריאה לאחר שנחשפה למיניות מעוותת ואלימה מגיל צעיר. למרות יכולותיה והיותה תלמידה מצטיינת, היא לא הצליחה לסיים את לימודיה בהצלחה ואף שירותה הצבאי נגדע בשל קשייה הרגשיים. ניתן היה להתרשם מהנזקים הרגשיים והתפקודיים של המתלוננת כבר בעת עדותה בבית המשפט כאשר תארה את קשייה בהתמודדות לאורך השנים עם הפגיעות שחוותה מהנאשם, בתקופה שלאחר חשיפת הפגיעות וכיום, ואשר ניכר כי ילוו אותה עוד שנים רבות.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה קשורות כפי הנראה ברצונו לספק את דחפיו המיניים, תוך ניצול המתלוננת, שהיתה קטינה באותה עת.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים, שבהם הורשעו נאשמים בריבוי עבירות מין בתוך המשפחה, נגזרו עליהם עונשי מאסר בפועל לשנים ארוכות, כמפורט להלן:

א. בע"פ 1419/19 פלוני נ' מדינת ישראל (31.12.2020), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בריבוי עבירות אינוס, מעשה סדום ומעשים מגונים. הנאשם ביצע בביתו החורגת עבירות מין רבות לאורך שנים עד שהגיעה לגיל 14, אף שהיו תקופות בהן היו הפוגות במעשיו. הנאשם נהג להגיע למיטתה של המתלוננת, להפשיטה ולגעת בגופה החשוף, החדיר את איבר מינו לפיה, ליקק את איבר מינה, חיך את איבר מינו באיבר מינה, החדיר אצבעותיו לאיבר מינה ובמקרה יחיד החדיר את איבר מינו לאיבר מינה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-22 שנות מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי, אשר לא נטל אחריות ואף נמלט מהדין למשך מספר שנים, נדון לעונש של 18 שנות מאסר בפועל.

ב. בע"פ 781/19 פלוני נ' מדינת ישראל (31.1.2021), דחה בית המשפט העליון ערעור נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של מעשה סדום, אינוס ומעשים מגונים בקטינה בת משפחה. הנאשם ביצע ריבוי עבירות מין בביתו מאז היתה בת 15 ולמשך שנתיים. בהזדמנויות

רבות נהג להחדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת, במקרה אחד ניסה להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה ובמקרה נוסף החדיר אצבעו לאיבר מינה. בנוסף חיכך את איבר מינו בחלקי גופה השונים, ליקק את איבר מינה ונגע בחזה ובגופה. העבירות החמורות בוצעו במשך מספר חודשים וביתר התקופה נהג לגעת בחזה ובגופה. בנוסף הורשע בתקיפת קטין כיוון שבמספר מקרים סטר לה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-20 שנות מאסר בפועל**. הנאשם, ללא עבר פלילי, נדון לעונש של **17.5 שנות מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 5617/19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.8.2021), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של ריבוי מעשי סדום ומעשים מגונים בשלוש נפגעות - בתו, אחייניתו ונכדתו. באישום הראשון - בהזדמנויות רבות נהג הנאשם ללקק את איבר מינה של נכדתו מאז היתה בת 3 ועד לגיל 6, להחדיר את איבר מינו לפיה, להורות לה ללקק את איבר מינו ולהציג לה סרטונים פורנוגרפיים. בית המשפט המחוזי קבע בגין אישום זה **מתחם עונש הנע בין 7 ל-11 שנות מאסר בפועל**, וליתר האישומים קבע מתחמים נפרדים. באישום השני - נגע באיבר מינה של אחייניתו מאז היתה בת 4 ועד לגיל 13, ביקש ממנה ללטף את איבר מינו, נגע בחזה, הציג לה סרטון פורנוגרפי וביקש שתצלם את איבר מינה. באישום השלישי הורה הנאשם לבתו כשהייתה בת 5 לאחוז באיבר מינו בעת שהטיל את מימיו. באישום הרביעי החזיק חומרי תועבה רבים. הנאשם בשנות השבעים לחייו נדון לעונש של 11 שנות מאסר. בית המשפט העליון הפנה לחומרת העבירות, לעונשים הקבועים בחוק ובכלל זה לעונשים המזעריים ויחסם למתחם העונש וקבע כי בגין האישום הראשון **מתחם העונש נע בין 10 ל-20 שנות מאסר בפועל**; בגין האישום השני מתחם העונש נע בין 7.5 ל-15 שנות מאסר בפועל; בגין האישום השלישי בין שנה ו-3 חודשים לבין 5 שנות מאסר בפועל והחמיר את עונשו של הנאשם לעונש של **15 שנות מאסר בפועל**.

מקרה זה חמור יותר מהתיק הנוכחי, וזאת נוכח פגיעת הנאשם בשלוש נפגעות שונות לאורך שנים רבות, וגילן הצעיר מאוד.

ד. בע"פ 6490/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.1.2022), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה בעניינו של הנאשם שהורשע בריבוי עבירות אינוס ומעשים מגונים בקטינה בת משפחה. הנאשם שב וביצע עבירות מין בבתה של אשתו מאז היתה בת 12 ולמשך שש שנים. המתלוננת אוטיסטית בתפקוד גבוה. במספר רב של מקרים נכנס הנאשם לחדרה של המתלוננת, נצמד לגופה, נגע בחזה ובאיבר מינה ליקק אותם, בנוסף החדיר אצבעותיו לאיבר מינה והניח את ידה של המתלוננת על איבר מינו. הנאשם הודה והביע חרטה, נעדר עבר פלילי, נדון לעונש של 13 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפנה לחומרת העבירות והחמיר את עונשו של הנאשם לעונש של **15 שנות מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 1126/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.11.2021), דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע ריבוי עבירות אינוס ומעשים מגונים בבתו. בנוסף הורשע בתקיפת בת זוג, ובתקיפת קטין כלפי אחד מבניו. במספר רב של הזדמנויות, ליקק הנאשם את איבר מינה של בתו הקטינה והחדיר אצבעו לאיבר מינה, ובאחד המקרים דחף את ראשה לכיוון איבר מינו וזו ליקקה את איבר מינו עד שהגיע לפורקן. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 10 ל-16 שנות מאסר** בגין עבירות המין. הנאשם אשר לא הודה, בעל נסיבות חיים מורכבות וללא עבר פלילי נדון לעונש של **14.5 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בע"פ 2032/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.6.2020), דחה בית המשפט העליון

ערעור נאשם אשר הורשע בעבירות אינוס, מעשה סדום וריבוי עבירות של מעשים מגונים כלפי קטינה בת משפחה. במשך כשנה ביצע הנאשם עבירות מין בבתה של בת זוגו, בהיותה כבת 9-10 בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה, בשתי הזדמנויות החדיר אצבעו לאיבר מינה ובמספר הזדמנויות מישש את איבר מינה, התחכך בה ונגע בחזה. בגין אישום זה קבע בית המשפט המחוזי **מתחם עונש הנע בין 10 ל-16 שנות מאסר בפועל**. כמו כן הורשע בעבירה של תקיפת קטין בכך שבעט ומשך בשערה של בתה השנייה של זוגתו. הנאשם בעל עבר פלילי, לרבות שתי הרשעות קודמות בעבירת מין, לא נטל אחריות למעשיו, נדון לעונש של **14 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ז. בע"פ 7307/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.11.2019), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות ב-5 עבירות של מעשה סדום בקטין בן משפחה וריבוי מעשים מגונים בקטינה. הנאשם ביצע במתלוננת - בתה של בת זוגו, מספר מעשי סדום, שוחח עמה על תכנים מיניים, נגע באבריה המוצנעים מעל ומתחת לבגדיה, נישק אותה על שפתייה וביצע בה מין אוראלי במספר הזדמנויות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 6 ל-12 שנות מאסר בפועל. הנאשם נעדר עבר פלילי נדון לעונש של 8.5 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי מדובר בעונש מקל יתר על המידה ואינו משקף את חומרת המעשים, והחמיר את עונשו ל-**10 שנות מאסר בפועל**.

במקרה זה מדובר על עבירות ספורות של מעשה סדום וזאת בשונה מריבוי מעשיו של הנאשם בעניינו ולפיכך מדובר במקרה פחות חמור מהעבירות בהן הורשע הנאשם.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אנו קובעים כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-12 ועד ל-18 שנות מאסר בפועל**.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו נתנו דעתנו לכך שהנאשם בן 54, גרוש ואב לילדים. כעולה מדברי אָחיו, גדל הנאשם בנסיבות חיים קשות, אביו נפטר כשהיה ילד בגילאי 4-5, אמו הכירה בן זוג אחר ונטשה אותם. האחים נותרו לבדם, גידלו את עצמם וקיבלו אוכל מבסיס צבאי, שבו הרס"ר דאג להם. הנאשם סבל מגיל צעיר מתחלואה לבבית, בגיל 12 עבר ניתוח לב פתוח ואושפז לתקופה ממושכת. הנאשם גדל בהמשך בפנימייה. הוא תמך וסייע באופן קבוע בשתי אחיותיו הקטנות ממנו. בתו מנישואיו הראשונים חלתה במחלת הסרטן ונפטרה בגיל 17, לפני כשש שנים. מותה של בתו בדמי ימיה השפיע קשות על הנאשם, כפי שסיפר בעדותו, וגרם לו קושי וצער רב המלווים אותו עד היום. אין לחובתו של הנאשם רישום פלילי קודם, ומובן הדבר שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון ונוכח הריחוק מבני משפחתו. נתנו דעתנו אף למצבו הבריאותי המורכב של הנאשם, כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים.

הנאשם כפר באשמה, הכחיש כליל את ביצוע המעשים, ולא חסך את עדות המתלוננת, אשר אותה ואת אחיה האשים כי העלילו עליו כדי להוציאו מהבית. הוא לא גילה אמפתיה למתלוננת והאשים אותה שהילכה עליו אימים (הכרעת הדין, פסקה 36). מובן הדבר שלא ניתן לזקוף לחובתו את כפירתו באשמה ואת ניהול התיק, ואולם לא ניתן לזקוף לזכותו כנסיבות לקולה, נטילת אחריות, הבעת חרטה, גילוי אמפטיה לנפגעת העבירה או ניסיון לתיקון הנזקים שגרם לה.

נתנו דעתנו לחלוק הזמן בן כ-8 שנים מתום התקופה בה ביצע הנאשם את העבירות, אם כי העיכוב בהגשת התלונה

במקרים מסוג זה של פגיעות בילדים בתוך המשפחה הוא בגדר תופעה שכיחה ומוכרת. כן נתנו דעתנו לתקופה הממושכת בת קרוב לשלוש שנים שבה שווה הנאשם במעצר.

עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד וזאת בשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם ומשכם ולהעדר נטילת אחריות והבעת חרטה. כמו כן יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון באשר לצורך בהטלת עונשים חמורים בעבירות מסוג זה כדרך להרתיע עברייני מין פוטנציאלים.

הפיצוי הכספי

20. קיימת חשיבות רבה לפסיקתם של פיצויים לנפגעי עבירה במסגרת ההליך הפלילי, וזאת גם במקרים שבהם מתעוררות שאלות הנוגעות להיקפו המדויק של הנזק. תכליותיו של הפיצוי בהליך הפלילי הן, בין היתר, לתת ביטוי והכרה חברתית למעמדם ולסבלם של נפגעי העבירה, ובמקביל ולהעניק סעד מהיר יחסית לנפגעי העבירה, במטרה לסייע להם בשיקום חייהם. מובן הדבר שאין בכך כדי לשלול אפשרות מנפגעי העבירה להגיש הליך אזרחי בגין מלוא נזקיהם (ראו דברי כב' הנשיאה א' חיות בדנ"פ 5625/16 **אסרף נ' טווק**, פסקה 14 (13.9.17); ודברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 2649/21 **סילברה נ' מדינת ישראל**, פסקה 26 (19.2.23)).

21. בתי המשפט קבעו במספר לא מבוטל של פסקי דין פיצויים בגובה המרבי הקבוע בחוק, במקרים של עבירות מין חמורות בתוך המשפחה (ראו לעניין זה: ע"פ 4360/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.3.2017); ע"פ 7951/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.4.2014); ע"פ 8805/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.4.2017); ע"פ 4528/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.6.2019); תפ"ח (מחוזי ת"א) 1036/06 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.11.2021); תפ"ח (מחוזי ב"ש) 1906-11-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.9.2020)). במקרים אחרים הוטלו פיצויים משמעותיים, אשר אינם מגיעים עד לרף המרבי (להרחבה בסוגיית הפיצויים לנפגעי עבירות מין במשפחה, ראו בגזר דינו בתפ"ח ע (מחוזי מר') 40299-01-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.1.2022)).

בנסיבות המקרה הנוכחי, מצאנו כי יש להשית על הנאשם פיצוי ברף המרבי לטובת המתלוננת. השלכות פגיעת מעשי הנאשם במתלוננת קשות, וניכר מעדותה ומתסקיר נפגעת העבירה שהוגש, כי נגרם למתלוננת נזק נפשי ותפקודי משמעות לאורך השנים. עקב קשיי התמודדות עם הפגיעות בה, אותן שמרה שנים בסוד ועם השלכות חשיפת הפגיעה, לא הצליחה לסיים את לימודיה התיכוניים ולשרת שירות צבאי מלא. היא סובלת מהפרעה פוסט טראומטית מורכבת הכוללת חרדות, עוררות יתר והימנעות הפוגעים בתפקודה באופן ניכר. החרדה ודריכות היתר מקשים על התנהלותה בכל מישורי חייה. ניכר כי המתלוננת תזדקק לאורך השנים לטיפול רגשי ונפשי, שאינה מקבלת היום, בין היתר בשל חוסר יכולת לממנם. מכאן שיש מקום להטיל על הנאשם פיצוי ברף המרבי הקבוע בחוק, שסייע לה להשקיע זמן וממון בשיקומה.

22. באיזון בין השיקולים השונים, אנו סבורים כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בחלקו המרכזי של מתחם העונש, לצד עונש מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה בגין הנזקים שגרם לה.

סוף דבר

23. **אשר על-כן, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **15 שנות מאסר בפועל** אשר מניין מיום מעצרו 16.6.20.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עמוד 9

עבירת מין מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת מין מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 258,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.10.23. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג ניסן תשפ"ג, 04 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.

מרב גרינברג, שופטת

מיכאל קרשן, שופט

עמי קובו, שופט, אב"ד